

17

רבינו חננאל

[illegible][illegible][illegible][illegible]

להוראה שמעין מינה נמי דהיינו סנהדרי
עדה המיוחדת לכל ישראל ואין זו סנ
שנינה. דלגופיה הוא דתתא כלומר שי
לפנים במקום שכינה דסלקא דעתא אמיני

שמה כ'ומו' ב'רו' לדיקוס גמורים אלא
רואה להסרות שניה עליהם: אסף
דומין נח' שהיו חייבין להוראה:
מתנב' הורו ז"ל שוגגין ועשו קהל
שוגגין. עפ"י פנים ז"ל מציבין פר רבי'
ואיר שכל דאית ליה ור' יהודה כל דאית ליה
מירש כל דאית ליה ז' דהוי הוראה מעליה:
הורו ז"ל מוציאן ועשו קהל שוגגין.
לא היו הוראה מעליה דלם כל עדת
יסראל לאו (וכפ' ז') בדעין שוגגין ז"ל
והכא הוה ליה שנגמ מעשה בלא הוראה
ומצליחין כל אחד מן הקהל בשבע או
שעירה דלמייד דמו: הורו ז"ל שוגגין
ועשו קהל מורדים עפורים. דמוד לאו
זר קרבן הוא: גב' טעמא דשוגגין
וקרבן מורדים לא צבור ולא יחיד לאו זר
עשו מורדים דלמייד דלא היו ממנה מולד ז"ל
היו שוגג מולה בעצמן ומייד בשגגת

שה' בשבת מהו מי
ובולחו מלחא כביכול
או דלמא כיון דקא
עיקר כעקירת גוף דמי
ובל הבא על שומרת
י הא עקריין לשומרת
אמר לך רב יוסף
דשנין ת"ש יש שבת
מורה"ל לרה"ר פטור
כוכבים בתורה אבל
הא עקריין להשתחוויה
ה גמי כדשנין בעי ר'
ית מהו במאי טעו
בקציר תשובות בזמן

מִשְׁפַּחַת קִיְיִלָּה בֵּיתָּהּ עַל שְׂטוֹרָה כִּי
שָׁחַל מוֹתֵר בְּהֵן הֶקְרַב לָהּ שֶׁלֹּם
הַכְּלִיּוֹת דָּלָה הוּא עוֹקֵר כָּל הַגּוֹף וּמִשְׁחָלָהּ
חֹלֶה בְּשׁוֹמֵן וְחֹלֶה דְּמִיִּי דְּמִלֹּה עֲצֻמָּה
הוּא. וְהֵאָּדָּה דְּקִרִי לֹא דְרִמָּה דְּמִדּוּם שְׂמֹס
דְּכִי הֵיִי דְּמִדּוּם לֹא מוֹלֵה בִּזְרִי וְחִפְשָׁט
שׁוּגֵג נִמִּי לֹא מוֹלֵה בִּזְרִי הוּא. וְחִפְשָׁט
הָא דְּבִעֵי נָמִי בְּרַחֲמָה (עֲלֵי דָּף ג').
אִמֵּר קָרִי רִמִּי בְּרַחֲמָה הֵאָּדָּה דְּקִמָּה שׁוּגֵגִי
וְעֵשׂוּ מוֹדִיעִים לֹא לְמִדָּה מִיֵּה קָא אִמֵּי
אַלֵּה אִיִּיר דְּמִנָּה מוֹדִיעִין וְעֵשׂוּ שׁוּגֵגִי מִנָּה
נִמִּי מוֹדִיעִין וְעֵשׂוּ מוֹדִיעִין וְכִדִּי נִסְכָּה אֵלֵּה
דִּיִּיקִי מִיֵּה לְלוֹס וְעֵשׂוּ דִּירִי דְּקִמָּה לִיכָא
לְמִשְׁמַע מִיֵּה: מִתַּנִּי^א הוֹרֵי בִּזְרִי וְעֵשׂוּ
כָּל הַקֶּסֶל אוֹ רוּנָה עַל פִּיֵּן מִצִּיִּיל אִתָּה
(כְּנוּן) בִּזְרִי וְלֹא אִתָּה: עֲצֻמָּה כּוֹכְבִּים
בִּזְרִי מִצִּיִּיל פִּרְיָא דְּבִי רִמִּי^ב דְּעֵשׂוּ
כּוֹכְבִּים כְּהוֹרָאֵם כִּי וְעֵשִׂיר מִיֵּה דְּכִמִּי
בִּפִּי^ג שְׁלַח קָרִי הֵאָּדָּה^ד וְכִי תִשְׁגוּ וְלֹא תִשְׁגוּ
אֵת כָּל הַמִּלּוֹת וְהֵאָּדָּה דְּלִיִּי עֲצֻמָּה
כּוֹכְבִּים כְּדִמְלָךְ לְקִמֵּן בִּפְרָק הוֹרֵה כִּסְן
מִשְׁחָה^ה אִיּוֹ הֵאָּדָּה שְׁקוּלֵה מִנָּה כִּי
הַמִּלּוֹת הוּא אוֹמֵר זֶה עֲנוּד^ו כּוֹכְבִּי וְכִמִּי
(מַהֲבֵר עו) וְעֵשׂוּ כָּל הַעֲרֵם פִּרְיָא כִּי בְּקִרְקָא
אֶחָד לְעוֹלָה לִרְיִחַ מִיחֹל לֵה וּמִנְחָמוֹ וְנִסְכּוֹ
כִּמְחֻשָּׁן וְעֵשִׂיר עוֹיִם אֶחָד לְמִנְחָמוֹ: רִבִּי
יְהוֹדָה אוֹמֵר^ז שְׁבָעִים מִצִּיִּיל
פִּרְסִי. דָּלָל שְׁבַע שְׁבָעִים מִצִּיִּיל
וּקְסֵרָה צְבוֹר מִצִּיִּיל פִּרְיָא בֵּית דִּין:
רִבִּי

[illegible]

(א) וְרַעְיוֹן כָּאֵן בְּזֶמַּן מִסְתַּלֵּק וְהִיא לֹעֵל עֲמוּמָה וְכִינֵי מִסְתַּרִּים: (ג) כִּי־יֵבֶשׂ יָם יְרִיחוֹ: (ד) לַפְּתִיחַ

תורה אור השלם

מוסף רש"י
 ובשאר אתר. בנסהדרלות שמילן לו
 ימרו לשפוט את העם. דלון כאן
 משום שבינה, דמבי וסהל משלן
 ובשאר אתר, ולן ומשאר אתר במשאל
 העם (במבדיר יא) יליך, דהשוא
 בשענים וקיסם שכלטו עמו לזאכ
 מועד זמין, ומשום שבינה (מנהדרין)
 ד: ובענין קדושינו (וה).

ונשאו אתך. בטענה דלדלות שחילק לו יתרו לשפוט את העם, דאין כאן משום שכינה, דכתיב והקל מעליך ונשאו אתך, ולא מן ונשאו אתך כמשא העם (במדבר יא) יליף, דההוא בשבטים זקנים שהלכו עמו לראש מועד כתיב, ומשום שכינה (סנהדרין לו: וכע"ז קדושין עה:).

בָּעַר בְּיָסֶק אֶת אִיסוּר הַחֲשִׁידִים
כְּשֶׁבַח בְּמִן אֶת [ראו] תַּחֲסִית לֵאמֹר
הָיָה דְּרִיבִּישׁ שְׂדוּק וַיִּבְחֹשׁ
מוֹרִיד בְּדִרְבִּישׁ חֲבִירֵיו וַיִּסְקֶי
שִׁשְׁבֹּת וְיָדוּ לֵדֵל לֵאמֹר לִבִּי
אֶשְׁמָלוּ אֲדָמָא אֶן חֲזִיקֵן בְּ
שִׁיּוּר חֲבִירֵי שֶׁאֵין אֲדָמָא מוֹרִיד
בְּרִיחִיתָ דְּמִיתִי בְּ שֶׁאֵין שִׁמְנִי
לִקְמָן עַד דְּבִי ר' שִׁמְעָאל מַשְׁתֵּי
הֵן אִיסוּר הוּא בְּרִיב' שְׂדוּקִי
מוֹרִיד בְּ מוֹרִידֵי בְּ שֶׁאֵין אֶת
לֵה לִבִּי יִסֶּק. וְהִמָּה לֵה אֶת חֲזִין
מְלֵא כֹחַ מְדִרְשֵׁי שְׂדוּקִי
תַּחֲסוּת שְׂדוּקִי מְפֻרְשִׁים מְקֻדְּדִים
בְּחִירֵי וּבְקִיצֵי תַּחֲסוּת כֹּחַ
הַמָּה וּבְקִיצֵי הַתַּחֲסוּת: וְהָיָה
עָקוֹל לֵה אִיסוּר שְׂדוּקִי
עָקוֹל לֵה לְגַמְלֵי. וְהָיָה לֵה מְעַרְקֵה
לֵה מִדְּבַח מִלְּחָמָה לֵה שֶׁבַח
אֵלָּא אֵלָּא כִּינן מְדוּרָה שְׂדוּקִי
הַלְכּוֹת הוּא בְּכֵל מִשְׁכַּב וְנִי:
מִקְצָה דְּמו לֵה מִקְצָה זְמַן:
אֲדָמָי כֹּרֶכֶה אִיסוּר וְשֵׁלָא
דְּרִיבִּישׁ מוֹתוּת לֵאמֹר אֶן אֶקְרֵא
כֹּרֶכֶה שְׂדוּקִי וְנִי כֵּנֵן וְנִי
לְגַמְלֵי: וְהָיָה שִׁשְׁבֹּת אֶשׁ חֲבִירֵי
לְמַדֵּי שִׁשְׁבֹּת שִׁשְׁבֹּת שֶׁאֵין

וכיון דשאל כדרכה כתיב הרימנו
היא מילתא באנפי נפשיה
חרישה וקצירה. וכן אמור דשאלו
כדרכה שרי נמצא דקריי אסור
ביה: שאל כדרכה כתיב בקר
הוא עורק כל הנוח: דאמרי נשן
הוא כדרכה אסורה הערעה
ביותה נמצא דאל עקרי אסור
שלא כדרכה לגמרי. ודא חסד
מקורה הערה כתיב ויכין כדרכה
הערה חריש בתיב חריש מילתא
באנפי נפשיה נשן חרישה השבת
כל וי שיה לא עורק כל הנוח
אלא ודא רבי' אל הנוח עורק כל
הנוח שדון דמורו שאל הלכות
נדה: ודא חרישה ונפיש כדרכה
אסורה שאל כדרכה מותרת
בדערעה אסור (חריש) כישול
מקצת וקיים מקצת (חריש) כל
חרישה השבת בדקדוק כל הנוח
ואמר ליה טועם אסור כד ופרשי
דא חריש טעמא ר' נחן חיה אורי
א"ט טעם אסור שאל נראה ליה
טעם כדכדכד דאמרי כל הנוח חרישה
לית ליה דר' נחן חיה אוראה אסור
א"ט מילין עילתו הלכך נאמר שרש
ש' טעם אסור מילתא עילתו:
א"ט לטעמי כל החריש (חריש)
א"ט חריש לגביו כל בשומן ואכלתו
א"ט כאלו עיר שיה חריש ואכלתו
א"ט ליה כדמי אכל ליה

וירשקא יתמן ע"ש כפרים:

ג' רבינו כאן ג"כ כל השקלא וטריא דלעיל צעמוד א' וכ"ע מפר"ח: (ב) כ"ה ג"כ ג' ר"ח: (ג) לפנינו הגירסא יונתן וע"ש צפר"ח:

(א) אולי צ"ל דקא פסקי טעמים צהאי: (ב) ג) נראה ג' רבינו שבתחלה מקשה מצרייחא דחני כה"ג דמתני' דלקמן דלא כג' שלנו וצ"ע: (ד) צ"ל דידעי דטעו עבד: (ה) אולי ג' רבינו למדינת הים אמר ר"ע מורה אנו:

汜

רבינו חננאל

[illegible]

לרשות הרבים פטור ואמאי והא כתביבא פ' ירצו מש"כ
 וכן הוצאנו גופא היכא כתביבא. א"ר יוחנן אמאי
 יאמי גרסי (העברתם) ומה צריכא (רובי) ר' יוחנן
 שבעות ענין הוצאנו קריה מלאכה ר' שמואל
 ל' להניין לשלשנה ר' יוחנן בשם ר' אחא שפ'ע
 יאמי ספרים שכותב ביה אמיא לא כתביבא לא ר' יוחנן
 שפ'ע ור' אבהו אמאי הכחז שריא ר' יאמי אמר
 שות לשות שריא: מ"ש ש' כבודת כוכבים כותביב
 כוכבים אמרה. פ' כן פיעדח לפעור ור' יוחנן לפר
 כרובח כפר ר' מיתום (ד' ס"א). אבייבית אמר
 באשן בא (פסין) שרייא. אמר ר' יאמי כר' ב' יודת
 לא חורשית למכור כלקוח לא כל הונא דר' ואמאי
 לא עקרי לא לגמרי ודחין אמר ר' הוצא אמריא כ'
 ויבית השביעי תשבות תאמר וכן אמר ר' תשבות
 לא עקרי לא לשביעי פ' לשבותו שביעית השבת
 וכן קיימת ומחז בשבילי חילא. ידאלמי כ' אמי
 ור' אבהו ארצ' אמינני מש' לאי ב' משלשמי
 לא חליית כללזו אמר ר' תשבות שנתאר אמר כ' ואם
 לא חליית כללזו אמר ר' תנן קורטנא אמר כ' דכר

ורבי שמעון ורבי מאי
דין ומעשה תלוי בקו
דאמר קרא יהיה א
לשגנה רבא אמר
וצריכא דאי כתב ר
הועדא נעשתה לשגנ
מעוטא להכי כתיב
כתב לכל העם כתי
דעברי בית דין כר
והיה אם מעיני ההע
כי כתיבי הני קראי
דכתיבי ילפינן מעיני
אחד וכו' איבעיא
יתורה בהוראת ב"ד
שבטים או לא מי
הוא דמיתא שאל
דאמר רובא אבא
לא או דלמא לא
מביאין פר אחד רבי
בבאי עסקינן אילימא
תמנא בעי אלא דה
אי בהוראת בית די
אלא לאו בהוראת ב
מני אי נימא רב מא
לאו רבי יהודה (וכ
אמרי הכא בבאי ע
שבטים והן רובן
אלעזר היא דתניא

דהוראה תלוייה בבית
 מנא להו אמר אבוי
 מעיני העדה נעשתה
 מלכל העם בשגגה
 מעיני
 והיה אם מעיני
 הוה אמינא אפילו
 לכל העם בשגגה ואלו
 היה אמינא עד
 ירובא להכי כתיב
 נעשתה לשגגה והא
 כעבודת כוכבים הוא
 מעיני: הווי ב"ד של
 הו שבט אחד לרבי
 הגדול מי מיתו שאר
 מרינן שבעה שבטים
 בדתים בהדיריכו משום
 שבט דליכא רובא
 איתא שמע מה הן
 ומעון אומר שני פרים
 שחטאו שבעה ר"ש
 טא שבט אחד כמאי
 רבי שמעון לית ליה
 דין הגדול ותנא קמא
 הא רובא בעי אלא
 שחטא שבט אחד
 כגון שחטא ששה
 קהל ורבי שמעון בן
 אלעזר אומר

מיבעי ליה דאירי צו' שבטים: בגין

היכא דהורו ב"ד אין חרישה בשבת פלי
גדה בתורה אמאי והא עקרי דין שומרת
עבודת כוכבים וכו' ולא אפשרטא בעיא
יסורין [בשבת] אבל בשביעית דכתביה ש
ביבא דהוראה היא מהא דתניא בתוספ
מיתא מתארצא סוף אלו חי הנתחיקין
מנר חרמא אלא כגון שהיו יורט מע"א
הלך בעינן שיהו כולן ראוין להוראה ד
בביתא ומשום הכי לא חזי דהא בצירה

[illegible]

גמים והן רובן בו'. תימה א"כ מ"ט

[illegible]

1. והיה אם מעיני העדה נעשתה

- — —

ויעמד יהושפט. אומן היום נטברו

אמר אביי אמר קרא וזהו אם

שמעון פטר שבט שעשאו

בְּהוֹרֹתָ כִּי הוּא יוֹדֵם לָמִים
וְהָיָה מִכִּי הוֹדִיעְתָּ דִּרְשָׁהּ וְהוּא
לִדְרֹשָׁהּ וְהוּא כִּי הִכִּי דִרְשָׁהּ לִי
וְהָיָה אִתְּךָ אֲדָרָא וְהָיָה אִתְּךָ
מִבְּחִינֵי תַּחְתָּא וְהָיָה אִתְּךָ
רִישָׁהּ בְּלִלְלָא וְהָיָה אִתְּךָ
קֶרֶה אֲדָרָא (דְּכֻתִּיב) בְּקֶהֱלִי הַיּוֹדֵם
(ג' ד') אֲמַר מִי כִּי אֲחָא בְּרַעְיָב
לִלְלָא אֲתָתִי וְהָיָה אִתְּךָ רִבְחִי וְהוּא
שֵׁט שְׂטָנִי וְהָיָה אִתְּךָ שְׂנָאִי וְהוּא
שֵׁט שְׂטָנִי וְהָיָה אִתְּךָ מִנְּתִי וְהוּא
אֲמַר בְּלִלְלָא מִבְּחִינֵי שׁוּבִיל אִתְּךָ
וְהָיָה אִתְּךָ גִּוְרָא וְהָיָה אִתְּךָ
קֶרֶה אֲדָרָא מִנְּתִי (קֶרֶה) דְּקֶרֶשׁ:

מסורת הש"ס

שגגתן חטאת דהיינו חטאת קצועה יחיד מציא כשצה או שעירה ונשיא ממציא שער ומשיח פר וכיון לשעיר דנשיא ופר כהן משיח במקום חטאת קצועה דיחיד קיימי אי אמרת אכולהו קאמר ר"א דנשיא מציא שער אע"ג דלית צהו כרת בקצועה: **גמ' נמי משיח מציא פר בשמייעא**

תורה אור השלם

קשיין אהרדי אמר רב הונא בריה דרב יהושע לא קשיא כאן בדלות כאן בדלי דלות ור"ש סבר לה כר"ע בחדא ופליג עליה בחדא סבר לה כר"ע בדלי דלות דפטור ופליג עליה בדלות: אלא שאין כ"ג חייב בו: אמר חזקיה מ"ט דר"ש דכתבי ונכתרה הנפש ההיא מתוך הקהל מי שקרבנו שוה לקהל יצא זה שאין קרבנו שוה לקהל א"כ נשיא נמי א"כ קרבנו שוה לקהל שוה בכפרה דיוה"כ א"כ כהנים נמי שוו לקהל בכפרה דיוה"כ כהנים שוו לקהל בשאר מצות דשנה כולה משיח נמי הא שוה בשאר מצות דשנה אלא אמר רבא אימא הכי מי שחטאתו שוה ליהודים ומאי ניהו קהל: ר"א אומר הנשיא מביא שעיר וכו': א"ר יוחנן לא אמר ר' אליעזר אלא בטומאת מקדש וקדשיו הואיל ונאמר דת בו כבקבועה אמר רב פפא ה"נ מסתברא דת ס"ד ר"א על כולהון קידוש מכדי שעיר נשיא ופר משיח במקום יחיד לחטאת קאמיני נתיני נמי משיח מביא פר בשמיעת קול ובטוי שפתים אלא מודלא קתני משיח ש"מ אטומאת מקדש וקדשיו קאי דמשיח פטור א"ל רב הונא בריה דרב נתן לר"פ ממאי דלמא ר"א אכולהון קאי ובמשיח סבר לה כר"ע דאמר משיח פטור בבבול א"ל ור"ע מי פטר ליה מפר פטור לא מיד א"ר יוחנן מודה ר"א שאין מביא פ"אשם תני תנא קמיה דרב ששת אשם תלוי בא על טומאת מקדש וקדשיו א"ל דאמר לך מני ר"א היא דאמר הואיל ונאמר בו כרת כבקבועה מייתי נשיא שעיר עליה והא"ר יוחנן מודה ר' אליעזר שאין מביא אשם תלוי קשיא:

מה קמיה דרצ ששה השם חנוי צה על

כהן *משיח שחטא ואח"כ עבר ממשיחותו
= וכן נשיא שחטא ואחר כך עבר
מגדולתו כהן משיח מביא פר והנשיא מביא
שעיר משיח שעבר ממשיחותו ואחר כך
חטא וכן הנשיא שעבר מגדולתו ואח"כ
חטא כהן משיח מביא פר והנשיא כהדיוט;
נבי' השתא יש לומר עבר ממשיחותו

הדרן עלך הורה בהן משיח
וְשֵׁנָה יֵשׁ לומר עבר ממשיחותו
אחר כך חטא מציא פר חטא
זו שגא אינטימא ליה סלקא דעמק
אמר הוי חריטו חטא ואחר כך עבר
לשטא חסרונא זריכא למימר דחטא
ר אה כין דמנא ליה עבר ממשיחותו
עבר ממשיחותו דמציא פר הא לא
עבר מגדולתו ואחר כך מציא כי
זי חטא ואחר כך עבר נמי נמי
שטא ואחר כך עבר דמיימי כי
טא ואחר כך עבר מנא נמי גבי

[illegible]

ולא דמי לקרבן עולה ויורד שנשיא מביא חטאת קבועה. לפי שיצא (קבוע) [נשיא] מכלל

1. וְאִישׁ אֲשֶׁר יִטְמָא וְלֹא יִתְחַטֵּא
וְנִכְרְתָה הִנֵּפֶשׁ הַהוּא מִתּוֹךְ הַקְּהֵל
כִּי אֶת מִקְדָּשׁ יְיָ טָמָא מִי נִדָּה לֹא
זָרַק עָלָיו טָמֵא הוּא: בַּמְדֻבָּר יֵט כ

לא אמר ר' אביו. קרין קטוב
לנשיא בעצירה דקרין עולה ויורד,
אין בטומאת מקדש כי אבל בשמיטת
קול ובצטוי שפטים לא אמר (שבתות
דכד): ורבי אמי מביד. מי ליכא לתקושי
מידי (ערוכו קג): אין להקשות
דבר זה (ע"ז כג. סד.) אין לרין אמר
דבר זה (סוכה לד): ליכא לשנוי מידי
(סנהדרין צב.) אין להקטין דבר זה
(שם סד):

הדרן עלך תורה כהן משיח

(ט) פיי שאין משיח חייב על

[illegible][illegible]

זאָי וכו' לאַ דוקא דאָז דײַנס

(א) אולי צ"ל מ"ט דר"ש.

(א) מר: לך מ'לש, מ'לש: מ'לש
(ב) ויקרא, א: בנחם י' כרמות
(ג) נספדוהו (ד) חולין: א (ז) נשבעת
ויתואם א' ללך (ב, א) (בסא):
למחשבו, ו' ללך (א) (נשבעת: א)
(נספחתה מרן א, א) (ז' א' ד'
וידבר ה' ההרהר אומר) א' נדפס
ויקרא הברכה א' ו' ללך,
(ע' נספדו כבודו לך א' דמ' ו' נספדו
'ע' חסות מוסט ע' א' דמ' ו' נספדו
נשבעת שמה חתמת חול ויטעם
נשבעת מפרקתה שמה ויטעם
ויתואם חול' ללך א' דמ' ו' נספדו
תאמר, א' דמ' ו' נספדו
(א) חול' ע' דמ' ו' נספדו
(ג) ויקרא, א: בנחם י' כרמות
(ד) נספדו, א: בנחם י' כרמות
(ה) נספדו ויקרא הברכה א' ו'
(ו) נספדו ויקרא הברכה א' ו'

י א ב מיי פט"ו מהל' שגגות הלכה
י:
י א ג מיי שם פ"ג הל' ח ודלא כרבי
ע"ש:
י ב ד מיי שם הלכה ז:
י ג ה מיי פט"ו שם הלכה י:
י ד ו ז ה מיי שם פ"ג הלכה ז ופרק
ג מהל' מעשה קרנות הל' ד:
י ט י ב ל מיי פ"ד מהל' רוחא
הלכה י סמך לאוין קסג טושי"ע
י ח ט"מ מיי טבה ספיקה ה וטור שו"ע
י ו י ד ס' קנה ספיק' ב:

1. וְרִבְכָּה מָלַי בֵּן עֲמֹל אֵל תִּמְצֵן
וְזֶלְזֵל תִּמְצֵן עָם בִּי לֹא אֶת מִצְרָן
בֵּן עֲמֹל קִי יִרְשֶׁה בִּי לִבְנוֹ שׁוֹן
נִתְחַתֵּי יִרְשֶׁה דְּרִבְכִּי בִּי שׁוֹן

2. וְאֵם נָפֵס אֶתָּה תִּתְחַבֵּא בִּשְׁגֻלָּה
מִצְרָן בִּשְׁגֻלָּתָהּ אֶתָּה מִצְמוֹת
בִּי אֲשֶׁר אֵל תִּתְחַבֵּא וְאִם־
וְרִבְכָּה בִּי

3. אֲשֶׁר נָפִיס תִּתְחַבֵּא וְאִם־אֶתָּה
מִכָּל מִצְרָן הָיָה אֶלְהֵךְ אֲשֶׁר לֹא
תִתְחַבֵּא בִּשְׁגֻלָּתָהּ וְאִם־
וְרִבְכָּה בִּי דְּכִי

4. וְיִתְחַבֵּא מִצְרָן וְבִי יִתְחַבֵּא
לְעֵנֶיךָ לִיזָרֵה אֵת אֶת אֶלְהֵךְ
לְשֹׁמֵר אֵת לִבְדִּי תִּתְחַבֵּא הָאֵת
וְאֵת תִּתְחַבֵּא הָאֵת לְעֵנֶיךָ־
דְּרִבְכִּי בִּי וִי

[illegible][illegible]

ש'אין הגוף נהנה ודאי מין הוא.
הרמיה' (ויל' ס': כ) ר' יהודה אומר
לכאן (להלובש) [להלובש כלים]
פרשי' ז"ל דארישא קאי ואמר אף
להלובש כלאים כמו אוכל חלב.
והרמיה' ז"ל פירש דאסמיך קאי
[דהלובש כלאים בסתמא הוי מין
פליגי לית ביניה תנאה שני טבמאר
בגדים. ומסתברא כפרשי' ז"ל]:
כלאים דרבנן כגון לבדיים עץ;
כד ונו דהיינו שוויו לא אחד לכד
לחלוזי ולחלוזי אוצר למלאה למד
ות' ה' [אלהין] שאכי בגבי עלמא
ואחד מלך ואחד הדיוט במשמע.

שוע ואינו טווי וארוג דמדאורייתא לא הוה כלאים עד שיהא שוע כל אחד לבד וטווי כל אחד ואחד"כ ואורגו יחד. כפר"ת ועיקר 1): ת"ל יכול נשיא שבט כנחשוך בן עמינור ת"ל מכל מצות ה' ליראה את ה' אלהיו. הך ברייתא מפרשה למתניתין דקתני איזהו נשיא זה מלך שנאמר מכל אלהיו. דלא תימא משמעותא קרא דריש קמ"ל דלא דעובא קראי כתיבי ה' אלהיו ה' אלהיך אלהיך אלהיו. דלא תימא משמעותא קרא דריש קמ"ל דלא דעובא קראי כתיבי ה' אלהיו ה' אלהיך אלהיו.

משמפע ד'ליג ליה (ברשי' שלנו תחוב טרופה). אל' זיינ מא' אינא לימור. ומזה זיינ אינא לאוקר' בין שנתנסן לעבודת כוכבים
אזוי שמונא דאז הונק אל' בין דפקר כולי' אל' לשותתן לעבודת כוכבים. וזיינ רשע אפילו כאלול בבל' טרורות
שקעצטענדיגס ודעמס אמר הי' און חת'ן לאקמן אל פרעש דאז כו' עני' דאין חתולא' לר'. וזיינ רשע אל' אפילו כ' פקט' זיינ
אאכל פרעש דאז דעמס חומדת לעטען אל דבר ואפי' דאז איסור. אבל אל' דאפקר כולי' האי אאכול נבלות וטרפות חזירי דבדב

(א) אולי ז"ל תחטא מעם הארץ ולא נשיא כו' (ב) כ"ה צק' ש"י: (ג) ע"י רא"ש פ"ט דנדה ס"י ח:

יג:

סח ו טור י"ד ק' רמד :
סמ ז מ"י פ"י מהל' זכ"ה ומתנה
הלכה ז [ופ"ו מהל' מעשר
שמי הלכה ו] קמג עשין פב טוש"ע
ח"מ ק' רנה סעיף ט :

כהן משיח פרק שלישי הוריות

מסורת הש"ס

תורה אור השלם

מוסף רע"י

תוספות הרא"ש

וסקנ' קמעה. וסימנן לא תשטען
לומר שזה אחר שאמר
וה' שחם וזה אחר שחם ולא
ולש' א' שכאן אחר אומר שחם
וא' שלש אומר שלש וזה
ארכי. וזה סימנן קמעה. כלומר
המקום קמעה וישרא' ב' צבונות
וקסין וצבנ' שמו. זה וזה.
חזר ש' אחר שאמר וזה א' וסיה.
המקום אחר וסימנן אחר וזה
המקום צבנ' א' אחר שחם
וא' שחם יא' שמו כן צבנ' שמו
אזת אחר וקמעה מאן שמו
דק' קמעה. וקמעה ב' א' לקנ'
לומר שחם. ונ' לא היה שחם
מסוים כ"כ דאיכא למימר אנדרל
מן הפנין ויהי שחם מאן שחם
מאן א' שחם. שחם קמעה
וזה וק' חזר שחם צד' א' מליא'
ידענ' א' הולד שחם כלל דא'
לומר אחר וזה שחם: ש' שחם.
במשנת קמעה:

אמר

שאומו להם שבו כש-אב
יכשחכם כנסם אחד עומד
ים להם מפסיעין על ראשי
ל הצבור בזמן שיש להם
להם דעת לשמוע כנסים
אף בבית המשתה עושים
אמרו אלא לקטנים אבל
לעולם ילמד אדם עצמו
לו לגדולים נמי רבי אלעזר
אביהם כפני אביהם א"ר
זכום רבי נתן אב"ד כי הוה
נתן הוו קיימי כולי עלמא
ניניתא תהוו יומא לא

לאת אמרי מאי האי אמר
 וילתא כי לדין מאי נעביד
 ורעות ה' ישמע כל תהלתו
 והו' אלא אב"ד ואת נשיא
 א' אול יתב אחורי עילתיה
 י מדרשא מידי יהב דעתיה
 ואלו אי לא נמדינא כספיתא
 מפריק מיפריק דלא הוו
 אמר להן רבנן [שמעון בן]
 י מאיר אחרים ודל' נתן
 ל רבי מאיר לא אול אמר
 וי דאהני לך קמרא דאבך
 אומרים אילו היה תמורה
 לא

אומר חתם אלהי שלם ואחד אומר שלם
ולא ארבע יהא סימן קמיה כלומר
בפוף הקמיה ושמעיהו מחותן אצטות
לשם יד עמיהו לבד שמי אצטות וקופין
כסדרן מכאן דהיינו אצטות ואמה מכאן
מכאן דהיינו שמי אצטות מכאן
ואצטת אחד מכאן ובקך חתא וצור שאחד
אומר חתא אחד מכאן ואחד אומר שמי
ולא שלם. גרול לא קא חשיב הכא עס
שאר אצטות משום דלא קאי כסדר
אצטות: ^א האורל פס ופמחי עמלן
כחדא חשיב להו: ^ב קסיס ללמוד. השעוה
ארתון יהא קשה לשמע: טעורר פס
אפסר גמל ר"ש פסם גמל עמלן. כחדא
חשיב להו: טעורר חשיב ריה עס נצילה.
כלומר האורל ומריח ריה נצילה דכל
האורל ומריח ריה עובד חתא אותו ריה
שעריה הובך ועולה: וואסל ויטסרון
אומיו קף בשחשין את הקדרה קרי להו
הכי על שם שמעריין האומה ללדיין.
[על שם צדיק ^א תמרוס על תרין טעוררין].
כל העס עומדין כל השעורין כולן קפילו
אין מאה: ועושין לו שמי שורות בללד:
ועושין אותן. לבני חכמים משומרים
ועושין פרות על הצבור: קניפין. שמושיין
ארתון בלד האוקים מפני כבוד אציה
דהיין קניפין לקנים כספרי עס שטניפין
לחורם גדולה אקסיס ^א בלע"ז: אלף אקסיס
לחורם אורא אכל בלא נלדליים אקסיס וכנס
ויובש במקומו דפושע הוא משום דהוא
היה לתיבדק בפשיה: דרי שלם איתרמן.
היהאל לפנות ביום חרין שמי יתרחק.
הדרן כרי שלם איה חמרים וריאם אותו

(**)(צקיומא וסוף תשובת הרמ"א ז"ל וכן בצוף יש"ש צצ"ק כתוב רמזים על הזכרת שמות הללו:)